

Enighed om, at de Vilkaar, under hvilke Fiskeriet drives i de forskellige Lande, er saa forskelligartede, at Fiskeriets Arbejdsforhold bedst kan reguleres gennem national Lovgivning. Jeg finder det at være en genial, men maaske dog noget kostbar Løsning for en international Conference at fastslaa, at disse Forhold bedst kan reguleres gennem national Lovgivning. Egentlig bliver det samme Tilfældet, hvor man beskæftiger sig med Arbejdstiden for Skibe i indenlandsk Sejlads, dog at man her først maa gøre sig klart, hvad den indenlandske Sejlads egentlig er. Man nedsetter en Kommission, som kommer til Enighed om dette, men ogsaa kommer til Enighed om, at Forskelighederne indenfor de forskellige Lande er saa store, at nogen almindelig Definition ikke kan opstilles, men at det maa overlades til hvert enkelt Land for sig. Atter en genial og kostbar Løsning af et Problem og et Bevis for, at de ærede Medlem Hr. Trier, tager vel tungt og højtideligt paa disse Sager, naar han mener, at vi skulde kunne støde internationale Hensyn ved, under Henviisning til en ædruelig og objektiv Redegørelse for vore specielle Forhold, at sige, at for vore specielle nationale Forhold kan 8 Timers Arbejdsdagens Lovfæstelse ikke have Gyldighed.

Saa kommer man endelig til Hovedspørgsmaalet, nemlig Arbejdstiden til Søs. I Kommissionen vedrørende dette Spørgsmaal, hvor Danmark da heldigvis endelig var repræsenteret, maatte dette Spørgsmaal selvfølgelig, det ved vi alle, vække den største Uenighed, idet man ikke kunde undgaa at faa Synspunkterne til at staa skarpt mod hinanden her. Den foreslaaede Konventions endelige Skæbne blev, at der ikke opnaaedes tilstrækkeligt Antal Stemmer til den gyldige Vedtagelse, i hvilken Anledning Forslaget som bekendt faldt bort. Jeg vil gerne, idet jeg ikke skal trætte dette høje Ting mere med en Gennemgang af Genua-Konferencen, sige, at den Grundbetragtning, der vel har ligget til Grund for dette Forslags Bortfald, var den, der frembævedes særdeles forstaaeligt, og maaske ogsaa noget kynisk, men i hvert Fald aabenhjertigt og klart fra engelsk Side, idet man sagde, at 8 Timers Dagens Indførelse til Søs kunde sikkert være overordentligt udmærket for alle andre Nationer — og jeg tror, der blev nævnt Lande, som f. Eks. Venezuela og Siam —, men hvad England selv angaar, der havde sin ganske overordentlig store Interesse i Søfarten, og som var saa afhængig af sin Skibsfarts Udvikling, beklagede man ikke at kunne gaa med til en saadan

international Lovgivning. Atter et Memento til det ærede Medlem Hr. Trier og Meningsfæller af ham, der maatte tro, at vi her staaar overfor noget, som vi nødvendigvis maa gennemføre, og ved hvis Undladelse vi vilde paadrage os Verdens Vrede og Foragt.

Jeg vil til Slutning — efter dette lille Sidespring til Genua og til det gamle Palads med dets Kunstværker af høj Rang — vende tilbage til det foreliggende Forslag, og jeg kan da i Hovedsagen gøre de Betragtninger til mine, som er fremsatte af Mindretallet i Kommissionen om Arbejdstiden. Disse Betragtninger fører til at fraraade en Lov, som fæster Arbejdstiden i dansk Industri og Haandværk til 8 Timer: fordi en saadan Lov er overflødig, da de paa-gældende Arbejdere allerede har en Arbejdstid af denne Længde; fordi en saadan Lov er skadelig, derved at den binder Erhvervs-livet til en bestemt Arbejdstid uden Hensyn til de økonomiske Forholds Udvikling, baade her og i de Lande, hvormed vi skal konkurrere, ligesom man ogsaa ved i Realiteten at gennemføre et Forbud mod Overarbejde undergraver det danske Erhvervs-livs Konkurrenceevne overfor Udlandet, — overfor det ærede Medlem Hr. Triers Bemærkning om, at man altsaa nu vil faktisk bort fra, hvad man havde lovet, idet man først erkender, at Loven er overflødig, fordi Ordningen allerede er indført, men senere forbeholder sig Ret til atter at forlade den i Henhold til, hvad jeg har fremført om den nødvendige Elasticitet, skal jeg sige, at jeg finder ingen Selvmodsigelse heri, men jeg skal dog gerne, hvis det kan glæde det ærede Medlem, lægge endnu mere Vægt paa vore egne Forhold, end Arbejdstidskommissionens Mindretal har gjort —, og endelig — og det vil jeg gerne understrege — fordi en saadan Lov er farlig for hele det danske Samfund, derved at man gør det første Skridt hen imod Statens Fastsættelse af Arbejdsvilkaarene og baner Vej for en tvangsmæssig Fastsættelse af Arbejdstiden for alle Erhverv.

Det konservative Folkeparti, som jeg har den Ære at tilhøre, vil ikke hermed have modsat sig en Udvalgsbehandling, saa meget mere som vi, saaledes som vi allerede har anført, lægger megen Vægt paa, at vor Argumentering overfor den internationale Arbejdsorganisation bliver saa fyldig og klar som muligt, og at vi viser baade vor gode Vilie, men ogsaa vor Uformuenhed til at honorere de Krav, som disse Konferencer har stillet til os.